Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze

Veronika Madzinová
ESTETIKA DIGITÁLNÍHO UMĚNÍ JAKO PROHLEDÁVÁNÍ PROSTORU MOŽNOSTÍ

Posudek bakalářské práce

Práce má poněkud vzletný, metaforický název, proto je důležité pozorně vnímat cíl, s nímž autorka práci založila. Uvádí, že práce se zabývá analýzou digitálního umění, speciálně se zaměřuje na umělce, kteří ve své tvorbě využívají principu transformace.

Autorka pak uvádí několik pojetí transformace, Flusserovo, Alexenbergovo a Manovichovo. Třebaže Atexenbergerovo pojetí transformace se zdá být nejkomplexnější, historicky pojaté a ve své poslední, ekologické perspektivě organicky strukturované, zdá se, že autorka se přiklonila k pojetí Manovichovu, patrně také proto, že tento autor tématizuje digitální média a principy numerické reprezentace.

Tímto se ovšem zájem autorky o transformaci poněkud zužuje na transformace numerické a geometrické, ovládané algoritmicky. Po pokusu autorky odhalit různé druhy transformace v historii umění, kde ne zcela příhodně slučuje transformace formální a tvarové např. s transformacemi, kterých dosáhl např. Duchamp v ready-mades, podává obsáhlý a fundovaný přehled zavádění počítačů do vizuálního umění s ohledem na princip transformace, kde se také pokouší o jistou kategorizaci. Tato část práce je velmi kompaktní a soustředění zcela pouze na ni by práci prospělo.

Práce je zakončena úvahami o možnostech vývoje tohoto typu umění a jeho smyslu, přecházející v zobecňující závěry o jeho přijímání a porozumění. 0právněnost jejich vyvozování vzhledem k cíli a obsahu práce by bylo vhodné diskutovat při obhajobě.

Stylisticky je práce bez chyb, výběr i rozsah uvedené literatury je fundovaný.

Práci hodnotím známkou velmi dobře.

Jaroslav Vančát
1. 6. 2014